

{ אז נדברו }

פרשת נשא (בחור'5: במדבר) זחג השבועות תשפ"ב | לסדר: "כי הם חיינו" | גליון מס': 559

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בנקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתיא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

מאמר חובה לקראת מתן תורה לעזרת נשים, לתלות על המקרה...

הגיעה שעת האפס... הספירה לאחור כבר בעיצומה ובעוד שעות לא רבות עומדים אנו למרגלות הר סיני... בשעות כאלו מרוממות... זו ההזדמנות לשחרר מסמך מבהיל... הייתי קורא לזה טיל!!! והפעם הטיל הזה מיועד לכיוון של עזרת הנשים... נא לשמור מסמך זה ולקחת אותו עמוק ללב... ---

כולנו מכירים את הגמ' ביומא (לה:): עני עשיר ורשע מגיעים לדין ושואלים כל אחד בנפרד מפני מה לא עסקת בתורה? העני טוען: עני הייתי וטרוד במזונות... אומרים לו: כלום היית עני יותר מהלל... העשיר טוען: הייתי טרוד במזונות... אומרים לו: כלום היית עשיר יותר מר' אלעזר בן חרסום וכו'... והרשע, אומרים לו: כלום היית נאה יותר מיוסף וכו'... ואז הגמ' מסכמת ואומרת: הלל מחייב את העניים!!! יוסף מחייב את הרשעים!! ור' אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים!!! עד כאן מה שכתוב בתלמוד בבלי... **אבל!!! מצאתי באבות דרבי נתן מציאה נפלאה**, כתוב שם (בפרק ו) שעקרונות יש עוד מישהו שמצטרף לרשימה של ה"מחייבים"!!!

תנחש מי?? רבי עקיבא!!!! גם רבי עקיבא יכול לחייב... את מי?? את מי שאתה רוצה... את כולם ביחד... **גם את העניים**, שכידוע: הוא היה עני ואביון, מתגורר באוצר תבן ומתפרנס מחבילי עצים... והיה לו גם עבר 'עשיר' של מי יתן לי ת"ח ואשכנו כחמור... ובסוף הוא גם היה עשיר בין היתר והיו לו שולחנות של זהב ועולה למטה בסולמות של זהב... בקיצור: עקרונות רבי עקיבא מחייב את כולם... גם את העניים... גם את הרשעים שרוצים לקרוע את הת"ח כדג... וגם את העשירים... אבל אל תשאל... **בסוף לא!!!** בסוף רבי עקיבא לא מחייב... לא מחייב אף אחד... הוא לא נכנס לרשימה לא של הלל... ולא של יוסף ולא של ר' אלעזר בן חרסום...

מה קרה?? למה?? למה פתאום רבי עקיבא פרש מהתביעה?? למה הוא כבר לא מחייב?

תקשיב טוב טוב: האבות דרבי נתן מתאר שם שמתחיל כמין משא ומתן בין רבי עקיבא לכל מי שהתבטל מתורה... ר' עקיבא טוען להם: למה התבטלתם מתורה??? אומרים לו: עניים היינו, עונה להם רבי עקיבא: נו... אז מה, גם אני הייתי עני ובכל זאת עסקתי בתורה... אומרים לו: היינו מטופלים בילדים קטנים בבית... עונה להם רבי עקיבא: אז מה... גם אני הייתי מטופל בילדים קטנים ובכל זאת עסקתי בתורה... ואז הם טוענים לו טענה ניצחת:

מפני שזכתה רחל אשתו!!! רבי עקיבא: **אתה לא יכול לבא אלינו בטענות**, היתה לך אשה כמו רחל!!! שהיה לה אהבת תורה... היא נתנה לך את כל הגיבוי... וממילא אתה כבר לא יכול אלינו בטענות... **וזהו!!! כאן כביכול מסתתמים טענותיו של רבי עקיבא**, כאן רבי עקיבא יצא מהתמונה של הפרקליטות, הוא כבר לא יכול לבא אל אף אחד בדין, ולמה??

היתה לו אשה שהיה לה אהבת תורה עצומה... וכשיש כזה דבר בבית, זה יותר חזק מהכלל!!! גם אם יש ילדים קטנים בבית... גם אם אתה עני ואביון... וגם אם אתה עם הארץ שרוצה לנשוק תלמיד חכם כחמור... אם בסופו של דבר מחכה לך בבית אשה שיש לה אהבת תורה עצומה ונכונות בלתי נדלית לתורה, זהו!!! אין דבר יותר חזק מזה!!! אין לך כבר שום תירוץ!!!

זה מסר מבהיל!!!! איזה כח יש לאשה... אמנם!!! התלבטתי אם לכתוב את זה... כי המסר הזה הוא קצת פחות אידיאלי לנו... לציבור הגברים... אנחנו עלולים לקחת את זה כקלף מיקוח... הנה... יש לי תירוץ למה אני פחות לומד כי אשתי לא כ"כ מגבה אותי...

אבל! כמה שזה "פחות טוב" לגברים... המסר הזה הוא קריטי לנשות ישראל של דורנו

אדרבה... את המסר הזה אנחנו ניסח הביתה!!! ונתלה אותו על המקרה!!!

נשות ישראל הצדקניות: לא בטוח שאתן מבינות את גודל עוצמת השפעה שיש לכן עלינו באהבת תורה שלכן... יש נשים שחושבות שבית המדרש הוא מקום ששייך רק לעזרת גברים,

אבל לא!!! ממש לא!!! ואנחנו הגברים מבינים את זה הכי טוב... בסופו של דבר מי שיש לו הכי הרבה השפעה על הלימוד שלנו זה הבית!!! זו האהבת תורה שמגיעה מהעזר שכנגדו...

אנחנו כעת לא מדברים על הסמאות ששגורות על הלשון בית של תורה וכו'... אנחנו גם לא מדברים על ההתמסרות העדרית לצאת מהבית כדי לפרנס... כמה שזה חשוב ומגיע כל הכבוד להתמסרות... אבל ס"ס ברגע שזו הנורמה כיום... הרי עיקר האהבת תורה לא מתבטאת בזה... עיקר האהבת תורה זה הלב!!! הנשמה!!! השמחה שמוקרנת מהבני בית בזה שאנחנו הולכים ללמוד תורה... וזה דלק בשבילנו... רבי עקיבא כבר לא יכול בטענות לאף אחד... ברגע שהיתה לו אשה כמו רחל הוא כבר לא יכול בטענות למי שלא היתה לו כזה אשה...

כאן אתנו!!! כל אשה נשואה יכולה לקבל החלטה שאני מדרבנת את בעלי לצאת ולקבוע עיתים לתורה!! אני שולחת אותו בשמחה שישב וילמד... וזה חייב להגיע מעזרת הנשים!!! ורק משם!!!

אני דווקא לא מדבר על אשת אברך... גם בגלל שהיא לא זקוקה למסר הזה... וגם בגלל שעד כמה שזה נהיה ממסדי... בא נעקוף את המסד... בא נעקוף את המערכת שנקראת כולל ואברך... בא נדבר על קביעות עיתים לתורה בערב!!! בערב כולנו נמצאים באותו מקום... בערב כולנו בבית... בין האברך ובין הבעל בית... ובערב לכולנו יש את כל התירושים המוצדקים למה לא לצאת מהבית ללמוד... תמיד יש את הילד התורן שלא נרדם ואת המטלות שלא סיימו איתם... ומי שלא ילך ללמוד יהיה לו תמיד סיבה מוצדקת למה הוא לא יכל לצאת מהבית... וכאן המקום של רחל להגיד לבעלה... זה בסדר... אני אוהבת שאתה לומד!! תעשו מזה עסק... ותשכנעו אותנו שזה העונג שלכן... כמובן שכל דבר צריך להיעשות בצורה מכבדת ובדרך התורה... לא לחפור יותר מידי בידישקייט של הבעל... בכל דבר צריך שיקול דעת (שכל) בל נשכח: כה תאמר לבית יעקב!!! הקדים הכתוב אשה לאיש...

כמה הבהרות בהקשר לספר על לימוד התורה.

בשעה טובה זיכני ה' להוציא ספר על לימוד התורה סמוך ונראה לערב חג השבועות.

אני רוצה לשתף אותך בקושי מוזר ובלתי צפוי שעמד בפני בהוצאת הספר הזה... סו"ס סיימתי לכתוב את הספר... הכל כבר כתוב... אפילו מוגה... ואז הגיע השלב שצריך לחפש שם!!! שם לספר... פה פתאום נתקעתי... לא הצלחתי בשום אופן למצוא שם לספר... חודש ימים אני שובר את הראש ומחפש מתחת הרצפה שם שמאפיין את התורה ולומדיה... ואין!! לא מוצא!!! טוב... התייאשתי... עברתי לשלב של העיצוב של הכריכה... איזה איור או תמונה תהיה בכריכה של הספר... משהו כזה שמבטא אהבת התורה ולומדי התורה... ושוב... אל תשאל... העסק נתקע!!! אני מנסה לחשוב על רעיונות... כבישים... מטוסים... הר סיני... צ'ק פתוח... שמים תכולים... ותכל'ס... לא הצלחתי למצוא עיצוב כריכה לספר!!!

ניסיתי לפזול ימינה ושמאלה... אולי אסתכל קצת בציורים של מלכות וקסברגר... אולי יש שם ציורים שממחישים משהו ששייך לתורה וככה אכנס להשראה... ניסיתי להסתכל בכל מיני קמפינים ומציגים על ישיבות וכוללים... אולי יש שם איזה עיצוב מרגש שמבטא את התורה... כלום!!! בקיצור: מה מתברר?? **לתורה אין צבע!!! התורה "לא חזקה" בשיווק!!!** התורה לא יחצנית!!! התורה זה משהו פנימי שמי שמחובר לזה לבטא את התורה... תנסה לחפש... לא תמצא... תבדוק את זה: כשעושים קמפיין על צדקה או חסד או תפילה... יש לגרפיקאי מרחב תמרון... עושים לך איזה רקע מרטיט של שערי שמים או בית שמת לנפול... יש מרחב תמרון איך לצבוע ולהחיות את זה ולסחוט ממך דמעות... אבל כשמדובר בקמפיין של תורה?? אם תשים לב אין!!! אין שום איור או עיצוב מרגש... מה הדבר היחיד שיש? **תמונות!!!** התייעוד כמות שהוא!! מראים לך תמונה של בית מדרש מלא... מביאים לך תמונה של שני בחורים לומדים חברותא... מראים לך תיעוד מכל הבתי מדרשות של מיר... זהו!! זה מה שיש!!! מרגש אותך? טוב... לא מרגש אותך?? נשארתי בחוץ...

על זה נאמר: "תורה מונחת בקרן זוית כל הרוצה יבא ויטול..." התורה מונחת בפניה... לא מושכת תשומת לב מיוחדת... אם אתה רוצה תבא ותכנס לזה... תתחבר לזה ואז תגלה את האור האינוסופי שלה... ואם לא תפנה לקרן זוית ולא תביע נכונות להתחבר לזה... התורה תשאר בקרן זוית שלה והיא אף פעם לא תנסה לגרות אותך בסממנים חיצוניים!!! זה פשוט מדהים... רק עכשיו שמתי לב לזה... **תורה לא משקיעה שקל בשיווק!!!** אשרינו שזכינו שבתוך ים החיצוניות והרדידות של דורנו... יש אי אחד בודד של נטו פנימיות! ברוך אלוקיני שבראנו לכבודו... ונתן לנו תורת אמת!!! זה משהו אמיתי!! אמיתי לגמרי...

אבל לתרגם... בסוף יש שם לספר וגם עיצוב... אבל הכאב ראש היה שווה ולו בשביל המסר הזה... **יהודי יקר: תורה זה לא פרסומת רחוב...** אל תחכה שהתורה תמשוך לך את העין... אל תצפה שהיא תשווק את עצמך... אתה תכנס לבית המדרש... תתפוס גמי קרן זוית ושם יתקיים כך- משוך עבדך אל רצונך... ירוץ עבדך כמו איל לבית המדרש...

עכ"פ כמה הבהרות נקודתיות בהקשר לספר שאגב... שם הספר **"המסולאים בפז"!!!** ובכן: שלא יהיה מקח טעות!!! הספר הזה אמנם מדבר על תורה!!! אבל הוא **נטו ספר הדרכה!!!** התכנים של הספר מאוד טכניים... הספר לא מדבר לא על מעלת לומדי התורה ולא על חשיבות לימוד התורה... הוא גם לא מדבר על בית של תורה... **ממש לא!!!** **בא נגיד את זה ככה:** אשתי שאלה אותי, מה לענות לנשים ששואלות מה הנושא של הספר? אמרתי לה: תגידי להן, שזה ספר **'מתכונים לגברים'!!!**

כן... כמו שבעולם הנשי יש המון ביטוי לתחושות ורגשות והמיית לב... עדיין יש בכל מטבח את 'ספר המתכונים'... שכמה שהתוצאות שלו הם מתוקות ועריבות לחיך... אבל עצם התכנים של ספר המתכונים זה הוראות מתכונות... חצי כוס סוכר וחצי כפית מלח... אין ריגושים מיוחדים בספר המתכונים... אדרבה... כאן צריך להתרכז ולא לשים ביצה אחת פחות... ולא חצי כוס סוכר אחת יותר... **על אותו משקל:** אמנם הנושא של אהבת תורה ובית של תורה הוא נושא מתוק... אהוב וחביב... שברגע שריק מניחים את היד על המקלדת... הלב נשפך... והעיניים בורקות ודומעות... הרגלים כמעט מקפצות, ונשמח ונעלוז בדברי תורתך... אבל עדיין!! סו"ס יש גם צורך בחוברת המתכונים!!! והספר הזה מתמקד במתכונים...

לא רק לעוגת דבש של חג השבועות יש מתכון מדויק!!! גם ללימוד התורה יש מתכונים... אמנם יש שלל מתכונים... אבל בלי מתכון בכלל... לפעמים עלולים לעשות טעות... והי רצון שבחג השבועות הזה לא נתנסה בעוגת גבינה שיצאה בטעם של נעל... אבל זה קורה... ולצערנו בתורה זה גם קורה... וכשהתורה מאבדת את הטעם מחוסר מתכון... זה קצת יותר משמעותי מעוגה שלא יצאה טוב... אז בשביל זה יש ספרי מתכונים על תורה!!! ולא אלמן ישראל... יצאו כבר הרבה ספרים מתכונים... וגם אני כתבתי ספר מתכונים... אז עכ"פ זה ספר מתכונים מבית אז נדברו...

עוד מילה אחת: התכנים של הספר לא מיועדים לבחורים מיישיבה קטנה!! אבל!!! הם כן מיועדים עבור אנשים שעמלים לפרנסתם... וזה עקרוני וסופר עקרוני!! משום מה יש יהודים שעמלים לפרנסתם שחושבים שהחטעלע שנקרא תורה מאויש ותפוס ומשורין לאברכי כולל ולבחורי ישיבה... וזו טעות טראגית שעולה להם במחיר חייהם!!! יהודי שעמל לפרנסתו יכול לעשות שטייגן גדול בלימוד תורה... אני יכול לומר באופן אישי שבנסיעות הקיימות רוב שעות היום אני נאלץ לעסוק בכתביה... ואני מתפנה ללימוד שעות בודדות ביום לא יותר מיהודי שעמל לפרנסתו... ואז מה... אני בכל זאת ממשיך לעשות שטייגן... ואפילו לכתוב ספר על תורה... כך שהספר הזה לגמרי לגמרי שייך ליהודים שעמלים לפרנסתם!! אתם בתמונה ולגמרי בתמונה... ועל זה נאמר: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם... אם ריק הוא מכם- אם החלטת שתורה זה משהו ששייך לאברכי כולל ולבני הישיבות ואילו אתה ריק מזה... תדע לך שזו החלטה נטו שלך!! מכם הוא ריק!!! כי זה לא נכון... שטייגן אפשר לעשות תמיד... ואדרבה... דווקא מי שכבר נמצא בשוק האכזרי של העבודה ויודע לעמוד על שלו... דווקא הוא כלי מחזיק ברכה שיכול בכל רגע נתון להחליט להיכנס לעניינים... כמובן שאברכי כולל תמיד ישארו הדמות של נזר הבריאה שאלה אנחנו נושאים עיניים מעריצות!!! הם תמיד ישארו השבט לוי שהוא קודש לה... אבל לא שבט הלוי בלבד.....

בחסדי ה' וברחמי... כסיעתא דשמיא זיכני ה' להוציא את הספר על לימוד התורה, הנקרא בשם "המסולאים בפז"

(בעמודה השמאלית נכתבו כמה הבהרות נחוצות בהקשר לספר)

נעשו מאמצים גדולים במירון נגד כיוון השעון שהספר יספיק לצאת עוד לפני חג השבועות... ולאחר כל המאמצים זה אכן יגיע לפני... אבל מומש בדקה התשעים... אם לא יהיו מניעות ועיכובים, הספר אי"ה יגיע למוקדים (כדלהלן) **רק ביום ששי ה' בסיוון!!!** ערב חג השבועות **ולא לפני כו!!!** (תודה מעומק לב למי שהביע נכונות להקדיש את העי"ט שלו כדי להביא את הספרים לכל מוקד הפצה. ישלם ה' פעלך...) תודה מעומק לב לכל המפיצים היקרים בכל עיר ושכונה שמקצים מזמנם ומפרטיותם לצורך זיכוי הרבים, והכי הכי: תודה לכל חתני התורה, תופסי התורה ועמליה שבעצם דבקתם באילנא דחיי מומשיכים על כולנו שפע של תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים... כל הספר הזה חותר להתחזק בדרכם ולשאוף לגדלותם בתורה... אגא ה'... זכני להרבות חיילים לתורה, שיהיה ספר זה לתועלת להגדיל תורה ולהאדירה.

מוקדי המכירה שברחבי הארץ:

ירושלים

רח' נחמיה 10 קומה ב'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל- 054-8491554

בית וגן- משפחת נוישטט רחוב הרב פראנק 29

הר נוף- 053-3148861

רוממה- המ"ג 29- 052-7682281

רמות ד'- רובין 47- 054-8419684

מודיעין עילית

רחוב קצות החושן 14, 052-7174781

חפץ חיים 14- משפחת דרבקין- 089742750

פיצויה בראשית- 052-7137444

אופקים- משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמך- שרגל- 052-7171721 שבט אשר 9

אחיסמך שלב ב' 0534162979

אלעד- 03-9073067

אשדוד- הרב צור- 050-4120311

ביתר עילית- אזור רמי לוי- 054-8450998

בית שמש- נהר הירדן 9 רמה ב'- 058-3294147

בני ברק- קיבוץ גלויית 9- 055-6728458

דרייפוס, רח' חזו"א 34 פינת דסלר 27

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה- 054-8441354

כרמיאל- משפחת שטיימן 052-7136165

נתיבות- מושפ' עקיבא הר גרשונוביץ 42

089934274

עפולה- 052-7686876

צפת- 052-7181828

רחובות- 054-8423047

רכסים- 054-8415410

תל ציון- 052-7150166

תפרה- לימן- 055-6705003

עצה טובה ליום שאחרי חג השבועות...

כידוע: בחג השבועות חז"ל שמים דגש מאוד חזק על עונג ואוכל ושמחה...

אם תשים לב: עקרונות אין מצוה מוגדרת לחג השבועות!!! אם כבר יש מצוה מיוחדת זה שכולי עלמא מודו **דבעינן לכס...** ובאמת הגר"א אומר: שהלוב והמצה של שבועות זה ה-**לכס!!!** זה העגלא תילתא של רב יוסף. זה ה"שישו בני מעי שישו" של רב ששת... לשמוח ולעלות עם התורה!!!

ויש לציין שהיצר הרע לא טומן ידו בצלחת... כי אם תשים לב: יש לנו נטיה דווקא בחג השבועות להיות במתח יותר משאר החגים... ברוך ה' לפני שנתיים בחג השבועות ציינתי לעצמי בסיפוק שהצלחתי לצאת מהמתח שהיה לי בישיבה בחג השבועות... יש מתח!!! יש פה לילה שחייבים ללמוד!!! וצריך חברותא... ואני מפחד להיות עייף... ומה יקרה אם לא יהיה לי מקום טוב... הההלו... להירגע... כמה שחשוב לשבת וללמוד בחג השבועות... אם יש משהו יותר חשוב מהלימוד של ליל שבועות זה לקבל את התורה!!! ובשביל לקבל את התורה צריך שמחה גדולה וידיים פתוחות לרווחה... לא קפוצות מלחץ... שלא תתבלבל: ליל שבועות הוא הלילה הקצר ביותר בשנה!! הוא מתחיל ונגמר בארבע שעות...

ואם הארבע שעות האלו הם מאוד מאוד חשובות זה לא בגלל שלמדת בהם טוב... או היה לך חברותא טוב... אלא מה שחשוב בעיקר זה איזה קונטיינר פתחת בלב שלך כדי לקבל את התורה!!

ובשביל זה צריך להיות בשמחה גדולה... ולכן חז"ל מדגישים וממקדים אותנו דווקא בחג השבועות להגיע ממקום של שמחה ושלווה!!!

בהקשר לנושא זה... ברצוני לנגוע בעצה יקרה בייחס לעסק התורה... נקודה שאולי דווקא מול העגלא תילתא דעצרת זה הזמן לחדד אותה...

ובכן: הקדמה קצרה: כולנו יודעים ומבינים שכן תורה יושב ולומד... מוכרח שיהיה לו יעד מסוים!!! צריך שתהיה לו איזושהי תכנית או הספק מוגדר לאן אני חותר... אחרת אתה מתחיל לחלום... כל אלו שיושבים ולומדים והם טוענים בקנאות שהם עושים נטו "שטייגן"... נטו "אחת שאלתי... שבת בבית ה' כל ימי חיי", כמה שזה נשמע טוב ואולי גם נשמע יותר בן תיירה כזה שלא חותר לשום מקום רק לשטייגן... אבל צריך לדעת שלמייעשה זו טעות!!! כי נכון שאנחנו לומדים תורה כדי ללמוד ואנחנו לא בהכרח חותרים ליעד מסוים אבל זה לא סתירה שבתוך הלימוד עצמו צריך שיהיה יעד!! זה כמו להבדיל אלפי הבדלות שחקן כדורגל... שאם תשאל אותו: מה אתה עושה פה?? אליבא דאמת הוא לא עושה כלום... כי זה משחק... וכל המהות של משחק זה ללא תכלית... אבל זה לא סתירה שבתוך המשחק עצמו חייב

להיות כללי משחק ויעדים מאוד ברורים!! מי מנצח ומי מפסיד... הבנת את המשל??

גם אם המהות של עסק התורה זה "שבת בבית ה' כל ימי חיי..." זה לא סתירה שבתוך הלימוד חייב שיהיה יעד... אחרת אתה חולם... (איך נראה שחקן שאין לו שום מטרה? הוא מסתובב משועמם וכל כמה דקות הוא בועט איזה בעיטה באויר) אבל עזוב... לא זו הנקודה שלי... לא על זה באתי... זה רק בתור הקדמה- בקיצור: צריך שיהיה יעד מסוים בלימוד!!!

עד כאן הדברים מאוד ברורים... **אבל יש פה חידוש נוסף!!!** חוץ מהיעד שהזכרתי כעת... יש יעד נוסף בלימוד שאת זה פחות יודעים... זה גם חשוב... היעד הנוסף הייתי קורא לו בלשון מושאלת: **ביטוי עצמי!!!** או לחילופין יעד **נחשק!!!** סוג של הובי... משהו שאני אוהב... **מה אני מתכוון???** לדוגמא: כל סטודנט שהולך ללמוד באוניברסיטה... יש לו יעד ברור... הוא חותר לקבל תעודת מהנדס... או להיות רופא... **אבל זה לא מספיק!!!** אף סטודנט לא קם בבוקר נטו בשביל להיות מהנדס... כמה שהוא אדם בוגר לחיים ומבין שצריך להתפרנס ובשביל לפרנס משפחה צריך להיות מהנדס מורשה... הכל טוב ויפה... זה עדיין לא נותן לו סיבה לקום בבוקר ולקרוע את עצמו במבחנים... **אז מה???**

כאן נכנס יעד נוסף!!! כן... אני רוצה לקבל תעודת מהנדס... **ו... ו... ואז!!!** כשאני אהיה מהנדס מבוסס ואני אעשה בוחטות של כסף... אז אני אוכל להרשות לעצמי להתפנק עם רכב יוקרתי שעל זה תמיד חלמתי... כן... אני רוצה לקבל תעודת רופא **ו... ו... ואז!!!** ואז אני אוכל להגשים את החלום שלי לטייל ביוני יולי אוגוסט בחצי עולם... כן, אני רוצה להיות גאון מחשבים ואז אני אוכל לפתח תוכנה מיוחדת שתפצח את ה... **שמת לב???** יש פה שני **יעדים!!!** יש את היעד הרשמי... אני צריך לצאת רופא... אבל הלאה... נו... נהייתי רופא... ואז מה?? ואז אני אוכל לבטא את עצמי!!! שיהיה לי טוב... שיהיה לי נחמד... יהיה לי כבוד!!

לקום בבוקר רק בשביל שאני רוצה להיות מהנדס... זה לא מספיק!! סטודנט שהדבר היחיד שיעמוד לו בראש זה... זה שצריך לפרנס משפחה ולכן צריך להיות רופא... סטודנט כזה לא יצליח בלימודים... הוא כבוי מידי... בשביל להזרים את האדרנלין במוח... כאן צריך לתת מענה גם למקום הרגשי... לביטוי האישי... לביטוי האישי של הגשמת משאלות לב...

עד כאן בעיניי העולם... במבנה הנפש האנושית החילונית...

ומעתה!!! להבדיל אלף אלפי הבדלות על אותו משקל בתורה:

יושב לו בן תורה בן עליה... יושב ועוסק בתורה בעמל ויגיעה... אתה ניגש אליו ושואל: למה אתה לומד כ"כ הרבה?? **מה פירוש למה?** כי אני עבד ה' בן תורה... והגית בו יומם ולילה... אני צריך לצאת תלמיד חכם... לכן אני מוכרח לשבת ללמוד ולחזור ולשגן... טוב... נכון... אבל הלאה... מה בכל זאת

נותן לך את הדחף להמשיך וללמוד בלי ליאות ובלי הפסקה??

תנסה לשאול את השאלה הזו... תנסה לעבור בין כמה וכמה מתמידים מופלגים ותדגור להם על השאלה הזו... **אז יהיו כאלו שיתרגזו עליך...** מה... מה זה השאלה הזו?? עניתי לך כבר... אמרתי לך כבר שיהודי עובד ה' מחויב לדעת את כל התורה כולה... ולכן אני חייב לשבת וללמוד וללמוד... מה... זה לא מספיק לך...? למה אתה בכח מנסה להוציא ממני סיבות אחרות?? אז זהו... שאם היית שואל את ר' חיים קנייבסקי את השאלה הזו... אז אמנם נכון!!! בפעם הראשונה שהיית שואל אותו... הוא גם היה עונה לך את התשובה המוכרת: **יש לי חובות!!!** צריך להספיק... אין לי זמן!!! אבל אם היית ממשיך לדגור... אבל בכל זאת הרב... מאיפה יש לרב כח להמשיך ללמוד וללמוד...

הוא היה עוצר לכמה שניות... הוא היה חושב ואז הוא היה מחייך ועונה: אחרי שאני גומר את החובות... מחכה לי המחברת האהובה (שמחייכת אלי כל הזמן מרחוק) שבה אני כותב פירוש על הרמב"ם... ואז אני גם מתפנה לכתוב את המראי מקומות החדשים שצצו לי בלימוד של היום האחרון... **הנה העונג שלי!!!** עכשיו: אל תתפוס אותי על המילה... (לא בטוח שזה בדיוק בדיוק הייתה התשובה של ר' חיים... יתכן שהתשובה היתה טיפה שונה לכאן או לכאן) אבל מה שבטוח... מעבר לחובות של ר' חיים שכולם יודעים היום לדבר עליהם... היה לו גם רגעים של הובי בתורה!!! היה לו את השעשועים האישיים שלו בתורה שכשהוא היה מסיים את החובות שלו... הוא היה "בורח" לשם... או לאו דווקא "בורח"... הוא היה מרשה לעצמו להתפנות לזה... (אגב: אני אומר את זה בלי לדעת... מצדי תברר... לי זה כמעט ברור...) וגם אם זה היה רגעים ביום או רגעים בשבוע... אבל היו לו כאלו רגעים!!! **ומשום מה אנחנו קצת מתעלמים מהצורך הזה!!!**

כשר' חיים נפטר... כל הפרוז'קטורים התנקזו לחובות שלו... וזה חשוב מאוד!!! כי יש הרבה כאלו שלומדים בלי שום חובות... אין להם שום עול ומחייב בתורה... ולהם צריך להכות על קדקדם עם הזיקא דשמיה טבוו ולהזכיר להם... ההלו... תורה זה גם עול!!! בתורה צריך גם חויבות... יש יעדים... אתה חייב לצאת תלמיד חכם... אי אפשר פה לחלום!!!

אבל באותה מידה... יש גם את הצד השני של המטבע...

יש גם כאלו שיש להם רררר חובות... הם יודעים שר' חיים למד רק חובות... כל היום הוא היה על תקן של חייל טירוני שמקבל פקודות מלמעלה ועומד בחובות נוקשות בלי מרווח נשימה... **אז זהו שלא!!!** צריך לדעת שחלק בלתי נפרד מהתורה זה הביטוי האישי... צריך למצא בלימוד התורה גם את הפינה הנעימה והמשעשעת... את הביטוי האישי שלי בלימוד... לא כל דבר בלימוד התורה זה חובות!!! והנה... דוד המלך הוא הדוגמא הכי בולטת: בפרק קי"ט מוזכר כמה וכמה פעמים תורתך שעשועי... שעשעתי... במ חיינתי... שיחה לי... אצל דוד תורה

תמימים אתה תהיה כולך דרוך ותלמד רק מה שחייבים ללמוד... ותעשה רק מה שצריך לעשות... ההלו! אתה בן אדם... בן אדם צריך רגעים של הפוגה...

אז זהו!!! שהראש הפתוח באמת... והראש הגדול באמת זה מי שבעיקר יודע למצא את הביטוי האישי שלו בתורה!!! הוא יודע להכניס את הביטוי האישי בתוך הלימוד... למצא את העגלא תילתא שבתוך הבית מדרש... ובשביל זה צריך לדאוג לפינות חמד בתוך בית המדרש!! לרגעים של הובי בתוך הלימוד... ללימודים מסוימים שאני לומד אותם כי כיף לי ללמוד אותם... לתחביבים בתוך הבית מדרש... וכמובן גם ליצור כל מיני משאלות לב אפילו גשמיות סביב הלימוד... זה הראש הגדול!!!

על זה נאמר: ואהבת את ה' אלוך בכל לבבך- בשני יצריך... ביצר טוב וביצר הרע... ובהמשך הפסוק כתוב: **ודברת בס!!!** זאת אומרת: גם ה"ודברת בס" צריך להגיע בשילוב של יצר טוב ויצר הרע... צריך שגם היצר הרע יתרום את חלקו ב"ודברת בס"!!! אז היצר הטוב נותן את חלקו ב- חובות!!! החובות של ר' חיים זה היה היצר טוב שתבע ממנו לעסוק בתורה כעבדא קמיה מריה ולדרוש מעצמו ללא ויתורים... אבל זה לא מספיק... בשביל להיות מתמיד עצום כמו ר' חיים שהיה מתמיד בכככל לבבך- פה מוכרחים לגייס את היצר הרע... (אחרת הוא לא היה צומח כזה תלמיד חכם בכככל לבבו) אז אצל ר' חיים יתכן שהיצר הרע התבטא בכל מיני חיבורים גאוניים ומתוקים שהוא כתוב והוא עשה את זה נטו ממקום של תחביב... ממקום של תורתך שעשועי... (מישהו פעם שאל אותי: מה היתה כוונתו הקדושה של ר' חיים שהוא הרגיש צורך לחבר ספר על עגלה ערופה או על קרני חגבים?? אמרתי לו: כי **בא לו... התחשק לו** לעשות על זה חיבור... מי אמר שבתורה צריך שלכל דבר יהיה סוד כוונת היצירה...) ואילו אצלי ואצלך היצר הרע הוא קצת יותר "בריה" אני אוהב קצת כבוד... ואתה אוהב אירועים... וברגע שאנחנו נכניס את השעשוע האישי שלנו... אנחנו לאט לאט נעשה עם זה שטייגן... יבא יום שההובי שלי יהיה לשבת על שטיקל של משנה למלך... **אז נכון שכיום אני עדיין לא שס!!!** בסיידר... כל אחד והעגלא תילתא שלו... אבל תלמד לעשות אותה גם בתוך הבית מדרש... כי יש!!! יש תחביבים ושעשועים גם מתוך הבית המדרש או לכה"פ סמוך ונראה לנוף של בית המדרש... (אגב: להוציא מלב!!! העגלא תילתא הזו היא לא על חשבון הדאצ'א בין הזמנים... אל תפחד... אין הכוונה שמהיום הגישמאק שלך יהיה ב"קרני חגבים" על חשבון המנגל בין הזמנים... לא... תהיה רגוע... אבל לפחות תלמד גם להכניס עגלא תילתא לתוך הבית מדרש...)

בא נסכם: בלימוד התורה מעבר לשטייגן הכללי ושבת בבית ה' כל ימי חיי... חייבים יעד!!! היעד הראשון והבסיסי זה ההספק המסוים... תכנית לימוד מסוימת... מה שנקרא: חובות!!! צריך שיהיו חובות!!! אבל מעבר לזה צריך לאבזר את הלימוד תורה האישי בכל פינות חמד של שעשועים בתורה... למצא איזה הובי בתוך הלימוד... איזה תחום בלימוד שאני אוהב להתעסק בו... או איזה משאלת לב שקשורה ללימוד... ביטוי אישי שמגיע מתוך הלימוד... כל אחד והעגלא תילתא שלו... בשני יצריך!!!

בתוך עסק התורה!! יש גם שישו בני מעי שישו בתוך הבית מדרש... נכון שלפעמים צריך גם לצאת לנפול ולטייל... אל תתפלא אם בבין הזמנים אב אתה פתאום תראה איזה תלמיד חכם עם פראק יושב בחיק משפחתו באמצע מסלול ליד איזה ערוץ נחל... והם עושים שם על האש... זה בסיידר... בבין הזמנים מותר... נכון???

אז זהו!!! שלרב יוסף אין בעיה עם זה... בבין הזמנים תצא לטבע ותנפוש... **אבל מה שרב יוסף כן מתעקש לטעון!!!** תדעו לכם שאת המנגל הזה אפשר לעשות גם בחג השבועות... יש פינות של שעשוע וביטוי אישי לאו דווקא בצימר ובברכה... אני רב יוסף... לא זכיתי לנפוש בבין הזמנים... אני אנין הדעת וגם רחמן ורתחן... בקיצור: אני לא נהנה מטיוילים... אותי אף פעם לא תפגוש עושה מנגל בשמורת טבע... אבל אתה כן תפגוש אותי עושה מנגל בתוך הבית מדרש בעיצומו של יום עצרת!!! אני יודע למצא את הביטוי האישי גם בתוך הבית מדרש...

זו הקנאות של רב יוסף עם העגלא תילתא...

תדעו שאפשר גם להתבטא ולהשתעשע ולהנות בתוך התורה עצמה!!!

יש הרבה כאלו שאוהבים להדגיש... אתה רואה את המתמיד הזה... אל תראה אותו כזה... כמה שהוא נראה לך כזה רציני וכבד ומתמיד... אבל יש לו ראש פתוח... באמצע הזמן הוא באמת רציני מאוד!! לוקח את העניינים ברצינות!!! אבל בבין הזמנים הוא יודע גם להתפרק... אתה יכול לראות אותו בבין הזמנים יושב בשמורת טבע עם מנגל...

מה זה אומר?? שיש לו ראש פתוח!!! מכיר את סוג המשפטים האלו??

אז זהו!! שעם כל הכבוד לראש הפתוח הזה... זה ראש חצי פתוח...

כי הראש הפתוח באמת באמת... זה רב יוסף!!! רב יוסף חידש שאפשר לשבת על מנגל גם בתוך הבית מדרש עצמו... **מה אני מתכוין??**

זה שידידינו היקר יודע ליהנות בבין הזמנים... מה זה אומר??

שבבית המדרש הוא כבד!! הוא רציני!! כאן העסק תובעני עד הסוף... אין רגעים של הפוגה... כעת אין שעשועים... אין כלום... כעת העסק רציני!!! ואז... אז מגיע בין הזמנים... ואז הוא מרשה לעצמו להתפרק ולתת הפוגה... יפה... זה בסדר!! טוב שכן... (יש כאלו שגם את זה לא יודעים לעשות) אבל עדיין אני קצת מרחם עליו... כי תסלח לי... עד בין הזמנים יש עדיין הרבה זמן... זה כמעט חודשיים... אתה רוצה להגיד לי שבמשך החודשיים האלו הכל כבד כבד... אין צחוקים... אין רגעים של הפוגה... הכל כבד כבד עד הסוף?? לזה אתה קורא ראש פתוח???

זה ראש פתוח חלקית!!! זה אחד שהראש שלו נפתח בבין הזמנים!!

אז זהו שרב יוסף מחדש לנו... שאין כזה דבר!!! לא יתכן שהבית מדרש יהיה נטו מתח... לא יתכן שהלימוד יהיה נטו חובות... עם כל הכבוד לדאצא שיש בבין הזמנים... לא יתכן שבמשך שבועיים

זה גם שעשועים ואפילו זמירות... עכשיו!! שלא תבין לא נכון... גם אצל דוד יש חובות!!! אוהו... אצל דוד המלך החובות זה הכי מפחיד!!! זה נשבעתי ואקימה... שבועה שאשנה פרק זה... אם דוד החליט ללמוד משהו... יש לך פה עסק עם שבועה... (אגב: בחחחים אל תעשה את זה... כיום נדרים ושבועות זה נטו חטא...) שים לב: גם אצל דוד יש מתחים לא נורמליים עם החובות!!! אבל ללא סתירה... יש לו גם מקום לביטוי האישי... שעשוע

במקום לדבר סחור סחור... בא ניגש ישר לדוגמאות...

אתן לך את הדוגמא הכי מוכרת בתחום הביטוי האישי... אם שמת לב: יש הרבה כאלו שהנושא של **סיום מסכת** תופס אצלם מקום מאוד מרכזי בלימוד!!! כבר מהיום שהוא התחיל את המסכת... הוא כבר בדק מתי הסיום... הוא מדבר על זה... והוא כבר מתכנן את האירוע הגדול.

מה זה?? מה זה הדחף הזה??

אז הנה!! הנה לך דחף בריא... יש כאן בן אדם שהוא הציב לעצמו **לא רק** יעד רוחני שצריך ללמוד מסכת יבמות... אלא חוץ מהיעד הרוחני... הוא הציב לעצמו גם איזה ביטוי אישי... הוא אחד כזה שאוהב אירועים והוא הכניס את ההובי הזה ללימוד... אני אסיים את המסכת ואז הולך להיות פה אירוע... ולא סתם אלא אירוע מושקע... נקנה בגדים לילדים... או לחילופין ניסע לטיול עם כל המשפחה... נזמין את המשפחה המורחבת... נעשה שבת... וכו' וכו'...

אז מה אחד לומד את מסכת יבמות יותר טוב

מאחרים!!! למה?? כי יש לו פה לא רק **יעד תורני** שאני חייב ללמוד את כל יבמות... הוא צריך פה גם **יעד של ביטוי עצמי** בתוך המסכת הזו... הנה לך דוגמא מסוג מסוים של ביטוי אישי... אני לדוגמא לא כ"כ חזק בקטע של אירועים... (זכותי... כל אחד והסגנון שלו) אז אצלי ההובי מגיע לידי ביטוי שהחלום שלי זה ללמוד לסכם איזה שנים שלושה פרקים בע"פ שקלא טריא גמ' רש"י... ואז ללכת לסכם את זה בע"פ באיזה מקום פסטורלי... זה הג'וק שלי... זה מה "שעושה לי את זה" בזה אני מבטא את עצמי!!! ואם זה הג'וק שלי... כעת תנסה לחשוב מה הג'וק שלך... וכמובן שיש כאלו שמקום הביטוי שלהם **זה להיבחן!!!** זה כבר יושב על מקום יותר **הישגי**... ואין הכי נמי... יש גם ביטוי אישי מסוג של הישג!!! יש לי חבר שהוא נבחן מידי חודש בנתניה על שבעים דפי גמ' ואז הוא הולך לשחות בים... שם נעשה החלוית!!! שם בסוכת המציל נעשה הכרזת שהנה... עשיתי את זה...

ויש כאלו ש-כבוד מדבר עליהם... אני לדוגמא- מבחן נושא מילגה לא מדבר אלי... אבל מבחן נושא כבוד כן מדבר אלי... פעם למדתי מסכת ומראש החלטתי שאני הולך להיבחן על זה אצל רב גדול... הכבוד עשה לי את זה... בזה הרגשתי ביטוי אישי!!! וכן הלאה וכן הלאה... לדוגמאות אין סוף... כי לכל אחד יש את הביטוי האישי שלו... ואצל כל אחד זה יושב על זווית אחרת... בקיצור: היסוד הוא שגם בתורה צריך להשאיר פינות חמד מוצלות ומוארות לשבת ולעשות שם על האש!!!

כן... זה מה שרב יוסף רוב ששת מלמדים אותנו בחג השבועות... צריך פינות של דאצ'א בתוך!!!

הבכי שמתרפק על אבני הכותל של לשכת הגזית...

יניב הגיע כבר כמה ימים לפני חג השבועות!!! הוא התמקם בלשכת הגזית!!! הניח את הראש על אבני הגזית של הלשכה ומירר בבכי... כן... אמנם האבנים של לשכת הגזית די מזכירים את אבני כותל המערבי... אבל זה היה בהחלט מוזר... מילא הזבים והיולדות שאסור להם להיכנס להר הבית והם בכ"ז רוצים להתפלל... אז הם נעמדים בכותל המערבי ומתפללים שם... כי סו"ס בשביל המצב המיוחד שלהם זה המקום הכי קרוב שהם יכולים להתקרב לה' (סו"ס הכותל המערבי הוא הכי קרוב לקודש הקדשים...) אבל אדם טהור שכבר נכנס לעזרה... מה הקשר שהוא "נתקע" בכותל של לשכת הגזית?? סו"ס לשכת הגזית חציה בקודש וחציה בחול... אבל לא!!! למעשה זה לא מוזר... בפרט למי שמכיר את ההיסטוריה הארוכה של יניב... מבין טוב מאוד למה הוא ועוד כמה וכמה אנשים נעצרים שם... ובפרט בערב חג השבועות...

הסיפור מתחיל לפני הרבה זמן... היה זה לפני תשע שנים... בחג השבועות יצאה תקנה חדשה מלשכת הגזית!!! תקנה שהרעידה את אמות הסיפים... כל ארץ ישראל הזדעזעה ת"ק פרסה על ת"ק פרסה... בית דין הגדול יצא בתקנה שמשנת שמיטה הבאה עלינו לטובה **ספיחין אסורים!!!!** אבלע... רעידת אדמה... אתה יודע מה לאסור ספיחין?? אתה יודע מה המשמעות של זה?? אין לך מושג... בכל שדה תבואה... בשעה שקוצרים אותה נופלים גרגירים על הרצפה... זה קורה בלי כוונה ואי אפשר למנוע את זה... הגרגירים האלו לא נעלמים... הם נשארים שם על האדמה... ואז!! חצי שנה לאח"כ גם אם הגיע שנת השמיטה ואתה לא זורע ולא חורש ולא עושה כלום... סו"ס הגרגירים האלו נובטים ומהם צומחת התבואה **מצמחה**... וזה נקרא ספיחין ועקרונית זה מותר!! זה גדל מצמחו... (אמנם זה לא תבואה צפופה וססבית כמו שדה שנזרעה ונחרשה אבל עדיין... זה מנה הראייה להתבד) ועד עכשיו זה היה הנחמה פורתא של החקלאים... נכון שאסור לזרוע ולחרוש... אבל לפחות פה ושם גדל משהו... ולפחות את זה אפשר לקחת ולו מן ההפקר... אבל השנה פתאום בית דין הגדול הגיע וגזר בתקיפות שאסור לאכול ספיחין!!! גם אם גדל לך בשדה ספיחין... אסור לגעת בזה... יש לציין שהיה קצת קשה לעכל את התקנה הזו... סו"ס לכל אחד בנה על על התפוא"א ועל גזר ועגבניות שיצמחו ככה בשדה בהפתעה ויחייכו אליו... ופתאום לא!!!

אבל בסוף כולם קיבלו באהבה את התקנה!!! סו"ס חג עצרת... כל המהות של היום זה קבלת עול תורה ומה זה עול תורה אם לא לחבק ולחבב דברי סופרים אפילו יותר מיינה של תורה... וכי מה אנחנו עושים בחג השבועות אם לא לשנן את המאות תקנות סופרים שהתחדשו במשך מאות בשנים כאן בלשכת הגזית... נכון שכל תקנה היתה כרוכה בבליעת רוק ובהכנעה וקבלת עול זה לא תמיד קל... אבל בדיוק בשביל זה אמרנו נעשה ונשמע!!! בדיוק בשביל זה קבלנו על עצמנו לא רק תורה שבכתב אלא גם תורה שבע"פ...

העוילים היה בחיזוק גדול!!! שרנו במשך שעות שלמות "וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים..." כולם השכימו מוקדם לזכות ולהגיד ברכת אהבה רבה בלשכת הגזית בחג עצרת... מתוך קבלת עול של הבית דין הגדול לקבל הוראותיהם... אבל!!! כצפוי... כבר בעיצומו של יום טוב... נשמעו קולות של אפוזיציה...

כצפוי היו אנשים שהתקנה הזו הסעירה אותם ברמות בלתי נתפסות... ואחד מהם זה היה יניב... הם פשוט פתחו באפוזיציה לוחמת... אין סיכוי... לא שייך... זה לא מקובל עלינו!! יניב יצר סביבו התגודדות ובכה שם בדמעות שלישי... מה זה צריך להיות?? למה חכמים מתנכלים אלינו?? לא מספיק שאנחנו צריכים להפקיר את השדה בשמיטה שזה כ"כ קשה ואנחנו מגיעים עד פת לחם... ועד עכשיו לפחות ספיחין היה לנו... וכעת גם את זה הם רוצים לקחת לנו?? אנחנו נדאג שהתקנה הזו לא תתפשט בגבול ישראל... אנחנו נדאג שחכמים בעצמם יודיעו שהם מבטלים את התקנה הזו... אגיוואלד... עין לא נותרה יבישה!!!

תכל'ס... יניב חזר הבייתה... והודיע חד משמעית שהוא לא הולך לציית לחכמים... לאחר כמה חודשים הגיע חודש תשרי... ולאחר חג הסוכות באו שני עדים לבי"ד והעידו שהם ראו את יניב מהלך בשדה עם קופת בעל הבית ומלקט עגביות ומלפפונים כאוות נפשו... שליח בית דין נשלח לקרא ליניב שיבא לבית דין... והוא כמובן סירב... והיה שם שמח... יניב שוב התחיל לבכות שהורסים לנו את החיים... איכשהו בסוף זה הסתדר...

לא נאריך... אבל רק עדכון קטן: במשך החודשים הקרובים אט אט נסגרו הקצוות ונתקבלה התמונה האמיתית... מתברר שניב וחבריו... כלומר: כל אלו שזעקו גיוואלד על התקנה האיומה שאסור לאכול ספיחין... הרי על ראש הגנב בווער הכובע!!! התברר שהסיבה שהם כ"כ נזעקו כי מדובר היה באנשים שחשודים על השביעית שבמחשך מעשיהם ובלילות החשוכים כשאף אחד לא ראה הם פשוט עמדו וחרשו וזרעו... בקיצור: זוכרים שניב עמד שם בירושלים ובכה בדמעות שלישי... ש"כ קשה לנו להפקיר את השדה... ועכשיו רוצים גם לקחת לנו את הספיחין?? אז זהו שכעת מתברר שזה היה דמעות תנין!!! מדובר בנוכל שעבד בשדה בהיחבא בשנת השמיטה... והוא בנה על זה שכולם יחשבו שזה ספיחין ואז הוא יוכל להנות מהחיים... נו... מה הפלא שכשחכמים גזרו על הספיחין זה פוצץ אותם... בטח!! הם סיכלו את התכנית...

בקיצור: מאוחר מידי ומעט מידי יניב תפס את עצמו לידיים... והוא הצליח איכשהו לחמוק באלגנטיות ממערכת האכיפה של שליח בי"ד... אבל אז הגיע מוצאי שביעית... ובמסכת אבות לסדנו ש"בארבעה פרקים הדבר מתרבה... וחד מנייה במוצאי שביעית מפני פירות שביעית... ואז אחד מהילדים של יניב חלה בחולי כזה "אשר לא יוכל להירפא" ששמור למלעיבים במלאכי אלוקים ומתעתעים בנביאיו... והוא הבין מידי טוב מאיפה זה מגיע!!! יניב נסע מהר מהר לבית המקדש... והגיע לשם בראש מורכך... יש לציין שהוא לא הקריב קרבן חטאת לה'!!! הוא לא ביקש סליחה מה'... הוא קודם כל נכנס ללשכת הגזית ובדמעות הוא קיבל על עצמו נזיפה וביקש סליחה והתרת נידוי במעמד שבעים זקנים... חכמי לשכת הגזית מחלו לו ואפילו העתירו עליו כאברהם אבינו בשעתו (שהתפלל על אבימלך) שישלח ה' רפואה שלימה לבנו...

בסייעתא דשמיא ה' שלח ארוכה ומרפא לבנו של יניב... ומכאן ואילך הוא כבר לא העיז להמרות פי חכמים... והנה!!! שוב הגיע ערב שנת השמיטה... והפעם יניב כבר לא מעיז להתחיל עם חכמים... הוא יודע שחכמים זה משהו שעלול לנשוך ולעקוץ ולשרוף... הוא הכריז בצורה רשמית: השנה אני הולך לשמור שמיטה לפי כל דקדוקי חכמים... ואז!!! קרתה הפתעה לא צפויה... באותה שנה הייתה כזו ברכה בשדה של יניב... בחיים שלו הוא לא ראה כזה פיצוץ של "מלא אסמינו שבע"... הוא קצר ואסף ועימר ודש ולא הספיק לגמור וכבר הגיע עונת הבציר של הענבים והוא עדיין לא סיים את ה"דייש" וגם הפעם!!! גם הפעם הכתובת היתה רשומה על הקיר!! כששומעים בקול חכמים ומצייתים להוראותיהם בשנה השישית הרי "וצייתתי את ברכתי בשנה השישית" יניב כבר לא חושב שחכמים זה רק משהו שמרביץ ועוקץ ונושך (כמו בכ"ב דאבות) הוא כבר פגש את חכמים מזוית אחרת!!! בערב חג השבועות עומד לו יניב מול הכותל של לשכת הגזית וכבר תביבים עליו דברי סופרים יותר מיינה של תורה... הוא כבר יודע שחכמים הם הכתובת לא רק לגזירות ועונשים... אלא לכל השפע הגדול המושפע עלינו בחג השבועות...

מה הקשר בין חג השבועות לדוד המלך??

בחג השבועות זה היארצייט של דוד המלך!!! לא לחינם היארצייט של דוד המלך חל בדיוק בחג השבועות... הסיבה היא: שבחג השבועות קבלנו את התורה... במילים אחרות: ביום הזה קבלנו הכל!!! הכל הכוונה היא את כל הידישקייט!! יתכן שכלל אחד מאיתנו יש חלק מסוים בתורה... יש שייכות לחלק יותר נקודתי בידישקייט... אבל באופן כללי בחג השבועות כלל ישראל קיבל את ההכל... את מה שאתה קבלת וגם את מה שהחבר שלך קיבל... את מה שתלמיד ותיק אחר עתיד לחדש ולא דווקא אתה... זה מה שמאפיין את דוד המלך!!! דוד המלך מאפיין את הההכל!!! כי דוד מייצג את המלכות... והמאפיין של מלכות שלית לה מגרמא כלום... ודווקא לכן היא הכח המאסף של הכל...

זה כמו שיש חברי עיריה שכל אחד מחזיק תיק עירוני מסוים ויש ראש עיר!!! מה התיק שראש העיר מחזיק?? התשובה היא: עקרונית ראש עיר לא מחזיק בשום תיק... ואדרבה... זה המצב האידיאלי... דווקא כשראש עיר ערטילאי מכל נישא ומכל תיק נקודתי... דווקא אז הוא יש לו את כושר התמרון למשוך בכל החוטים ביחד... ולהוציא את כולם בצורה הכי נכונה מהכח אל הפועל... דוד המלך הוא לא מייצג שום עבודה מסומת!! הוא מייצג את כח המקבל!!! מקבל תורה!!! ולכן הוא מושך בכל החוטים ביחד... דוד הוא הדמות שהכי מייצגת את ההכל...

את דוד המלך אנחנו פוגשים בכל סיטואציה ביהדות!!!

ולמה?? כי דוד המלך מייצג את המקבל!!! חג השבועות זה לא כ"כ יום מתן תורה... זה בעיקר יום **קבלת** התורה!!! ברגע שקבלנו... אז קבלנו הכל... קבלנו את כל חלקי היהדות ואת כל הקצוות ביחד... זה מה שמייחד את ספר התהילים... ספר התהילים נוגע בכל חלקי עבודת ה'...

החל מדבקות ותפילה וזעקה... וממשיך באהבת תורה... קנאות ומלחמת ה' ללא חת... וחסד וצדקה עם כל ההתמסרות... חלק נכבד מספר התהילים מדבר על בית המקדש... ושירי דוד עבדך מושרים על הדוכן... ומאידיך יש פרקים שכל עניינם מוסר ודברי כיבושין... יש פרקים שמדברים על תשובה מיראה... ויש פרקים שמדברים על צדיקים גמורים... הכל יש שם!!! **זה מה שמאפיין את קבלת התורה!!!**

ביום קבלת התורה קבלנו... את מה קבלנו? את הכל!!! את כל המערכת כולה של התורה מריש דרגין ועד סוף כל הדרגין... יתכן ש-לי באופן אישי יש חלק די מסוים בתורה... אבל גם אז צריך לדעת שבקבלת התורה קבלנו הכל!!! יש מקום לכל חלקי התורה... ומי שהכי מייצג את כל חלקי היהדות ביחד זה דוד המלך... מי שיגיד את כל ספר התהילים בחג השבועות יזכה לתת שבח והודאה על כל חלקי התורה שקבלנו...

כן... יש את האלו שייחשבו שפרק קי"ט זה הפרק ששייך לחג השבועות... אבל זה לא נכון... כי בחג השבועות קבלנו את הכל... גם את ההלל השלם קבלנו ביום הזה... גם את התורה של חסד של רות המואביה... גם את זה קבלנו באותו יום... גם את החרדה העצומה והיראה והפחד והמורא שהיה לעם ישראל ביום מתן תורה... גם על זה יש פרקים בתהילים... יראה ואהבה... תפילה ודבקות... תורה ושמירה... הכל!!!

תורה זה לא איפזודה מסוימת כפי שאנחנו מדמיינים!!! תורה זה דוד המלך... על כל שלל התחומים הססגוניים שאנחנו פוגשים את דוד המלך בתפילה ובספר התהילים...

דוד המלך מזכיר לנו שמתן תורה לא נגמר בבית המדרש!!! הוא אמנם מתחיל שם... אבל הוא צריך להגיע לכל פינה בחיים

הרהורים מול העגלא תילתא...

הגמ' המפורסמת בפסחים: שרב יוסף היה עושה עגלא תילתא בחג השבועות והיה אומר: אי לא האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא...

אתה יודע מה כתוב כאן?? מה טמון במשפט הזה של רב יוסף??

שרב יוסף לשם שינוי לא היה אומר יוצרות בחג השבועות... הוא גם לא היה אומר אקדמות מילין... למה?? כי כל העניין של האקדמות מילין והיוצרות זה לבטא עד כמה חשובה התורה שהמלאכים מתאווים לה וכמה גדול היום שבו זכינו לקבל את התורה וכמה יקרה התורה... אז זהו!!! רב יוסף לא היה צריך שיסבירו לו כמה חשובה התורה... הוא לא צריך להגיע לזה... רב יוסף מסתדר גם בלי יסבירו לו כמה התורה חשובה בשמים... הוא לא צריך בעצמי הייתי נראה... וזהו... הכל כבר מובן!!!

מספיק לחשוב אין נראה יוסלה בלי תורה... וזה כבר השבח הגדול ביותר של התורה... אל תשכח: רב יוסף הוא זה שמכריז בגאון: אני יהיה בדורו של משיח... אני אשב בצל גלגלי החמור של המשיח ומשם אני אקבל אותנו!! רב יוסף מכריז: אני כמדומני שגם בדור שלנו... אנחנו לא זקוקים לתיאורים מבהילים על דרך החיוב עד כמה התורה הקדושה חשובה ויקרה... לא צריך להגיע לזה...

מספיק לנו לנסות לחשוב מה היה קורה אי לאו האי יומא... איך הייתי נראה... זה מספיק!! אני כבר מבין יותר טוב מכולם כמה גדולה התורה

אי לאו האי יומא הייתי כמו אבק אדם... כל פעם שהיה חסר לי משהו בחיים הייתי הולך לצדיק אחד... הייתי נותן לו פדיון... כבוד הצדיק יעזור לי... יתן לי ישועה... יתן לי לידים... ילך לי ברכה טובה... הצדיק היה הולך ומתפלל ומעתיך עלי והישועה היתה באמת מגיעה... ואני דווקא הייתי מאושר עד לב השמים... תראה איזה יופי... הצדיק סידר לי את החיים... איזה נס שיש צדיקים בעולם שיש להם אשראי פתוח אצל בורא עולם... **אז זהו!!! שאי לאו האי יומא**... אני הייתי נשאר מחוץ לתמונה... לי לא היה תקשורת אישית עם הרבש"ע... הייתי צריך מתווכים שאותם ה' אוהב... והם היו מסדירים את העניינים שלי מול הרבש"ע... **זה מה שהיה קורה אי לאו האי יומא**... אבל ביום מתן תורה ה' פנה אלי בלשון נוכח ובהר בי להיות ידיד נפש (של) אב הרחמן!!! ה' בהר בי להיות שותף שלו לנטוע שמים ולסוד ארץ... ומאז גם אני בתמונה... יש גם לי מערכת אישית מול אבא שבשמים... (אמנם גם עכשיו אני צריך להיעזר בצדיק... גם עכשיו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים... אבל עדיין אבא שבשמים לא מוותר עלי... הוא מחכה דווקא לדף גמרא שלי... דווקא לתפילה שלי... לקול הערב שלי... זה קרה בהאי יומא)

---קובי היקר... אי לאו האי יומא אבא שבשמים היה מוותר לך... יאלה... אתה כ"כ רוצה להחליק במדרון... אתה כ"כ מתעקש... תהנה... שיהיה לך לבריאות... כן... לא חסרים גוים שעשו המון המון עבירות ובתחילה אלוקים עשה להם נו נו נו... אסור... אבל בשלב מסוים הוא ראה כמה קשה להם להתגבר ודי... הוא לא רצה "לדנדנ" להם יותר מדי... אז הוא ויתר עליהם... גם על השבע מצוות בני נח הוא ויתר להם... כי אלוקים בדרך כלל לא מעמים יותר מידי... הוא לא מכניס אורחים בכח... מי שלא מתחשק לו להתנהג לפי ההוראות... אז אלוקים פוטר אותו מהנהלים... אבל קובי שלי... אתה סיפור אחר!!! במעמד הר סיני ה' בחר בך... **אתה בן שלוו!!! אתה שותף שלו... ועליך הוא לא יוותר!!!** אתה מצידך כבר ממזמן ויתרת על עצמך... אתה כבר ממזמן שחררת בלמים ולא איכפת לך מכולם... אבל אבא שבשמים לא יוותר עליך... **לא ירפך... לא יתן לך ריפיון!!!** הוא יחזיק אותך חזק חזק שלא תקפוף לכביש... אתה תתעצבן... תשתולל... תרקע ברגלים בדיוק כמו הילד שלי שלפעמים "עף לו המוח" והוא רוצה לעשות דברים מסוכנים... אבל **ה' לא ירפך!!! לא יתן לך ריפיון**... אתה יקר לו מידי... חבל... חבל על המאמץ... חבל שאתה מנסה לברוח ממנו... בין תרצה ובין לא תרצה... אתה עוד תעשה נחת ואבא שבשמים יתן לך חיבוק אוהב וירעיף עליך מלא חופניים אהבה... לא יעזור לך כלום!!! אי לאו האי יומא הייתי מצטרף לרשימה הארוכה של ילדי רחוב מוזנחים שמתגלגלים מפח זבל לפח זבל ואין להם מה להפסיד כי הם לא מעניינים את אף אחד... ואם יקרה להם משהו אף אחד לא יבכה עליהם... אז זהו שבחג השבועות אתה נהיית הבן של ה'... ואכפת לו ממך... הוא בוכה עליך כל יום כל יום... למרות שאתה שקוע בכך וכך שערי טומאה... הרי "ראה ראיני את עני הבן שלי... כי ידעתי את מכאוביך", הוא יודע וחש את המכאובים ואת סערות הנפש שלך... והוא כואב איתך... והכי הכי... הוא לא יוותר עליך... ראה הוזהרת... חבל!!! אל תתרחק ממנו... משתי סיבות: גם בגלל שהוא מתגעגע אליך וחכו ממתקים וכולו מחמדים ושווה להמשיך להתפנק בחיקו... והסיבה השניה והעיקרית: כי לא יעזור לך... אתה עוד תחזור בהייתה בטוב או לא בטוב... לא מאמין לי?? גזור קופון זה ותשמור אותו בארנק שלך!!! עוד נפגש...

תשמח... תעלוז בחג השבועות... תעשה עגלא תילתא על האש... יש לך אבא גדול שמחכה לך בבית ומתגעגע אליך... לא כל אחד זוכה לכזה פינוק... יש לך אבא שלא נרתע גם להסתכסך איתך ולדפוק אותך בחיים ולו בשביל לשמור עליך שלא תעשה מעשים בלתי הפיכים... (אתה מבין על מה אני מדבר... אני בעצמי דווקא לא יודע...) רוץ אליו... תנשק את התורה שלי ותתחבא בצל כנפיו... תקבל על עצמך להישאר בחיקו...

--- **אי לאו האי יומא**... הייתי עסוק כל היום בלהתקדם ברמת חיים... הייתי עובד קשה בשביל לרכוש את דירת החלומות... הייתי משקיע בפנטאזו שלוש מפלסים את כל חיי... התריסים הכי איכותיים... נברשות... קרמיקה הכי יקרה... ריהוט מהטופ שבטופ... התפריט הכי יוקרתי... חצר 250 מ"ד... בריכה פרטית... ג'וקוי... אמנם היה מפריע לי שלשכן ממול יש גם מרפסת פנורמית ולי אין את הזווית הזו... אבל אל תדאג... עוד חזון למועד!!! ככל הנראה אחרי שנגמור את השיפוץ... תוך תקופה קצרה יתחילו לעצבן אותי כל מיני דברים... (אף פעם לא קרה אחרת) ואז בשלב מסוים אנחנו שוב נצטרך לעבור לדירה אחרת ולשפץ גם אותה... ואז!!! אני אעמוד על כך שיהיה

שם גם!!! גם את המרפסת שמשקיפה לנוף שאת זה כעת אין לי... אבל לבנתיים... לא הספקנו לגמור את השיפוץ... ואל תשאל... פתאום שמענו שהשכן מימין... פתאום קיבל שבץ מוחי!!! פתאום מת... פתאום נעלם... ויעבור והנה איננו ואבקשוהו ולא נמצא... ואני לא מסוגל להירגע מזה... מדובר בבן אדם שהשקיע בדירה שלו הרבה יותר ממני... מה לא היה לו... מה הוא לא השקיע... רק גמר להשקיע... וביום אחד הוא נגמר... כאפות... ולא יפה לקחו אותו? עזוב... אני לא מסוגל לחשוב על זה... שמו אותו בתוך בור וסגרו... עזוב עזוב... לא מסוגל לחשוב על זה... לא מסוגל לחשוב על האסון הנוראי ביותר בעולם... **על המוות!!!** כן... חרדי יקר: שתדע לך שאי לאו האי יומא... אצל חילוני האסון המחריד ביותר בחייו זה עצם המפגש עם מידע עובדתי שאכן יש מוות!!! המוות מכריז בקול מהדהד שאתה עובד פה על ריק... זה כבר לא משנה באיזה גיל אתה מסיים... מה שבטוח... כולם מסיימים באותו מקום... ההולמס והמיליונר... הפרופסור והכלומניק כולם נכנסים לאותו בור וזהו!!! **שיהיה לך ברור:** חילוני לא מסוגל לשהות במחשבה הזו אפילו לא שבירי שניה... העובדה הזו ממלכת עליו אימים והוא נרדף כל חייו מהעובדה המוגמרת הזו... אין לחילוני **שום כלים** איך להתמודד עם הנתון האובדני המר הזה... **אי לאו האי יומא** גם אנחנו היינו נרדפים על החיים שלנו ככה... אבל בהאי יומא זכינו ש-**חיי עולם נטע בתוכנו!!!** אנחנו פה בנטיעה... מאז מתן תורה הקב"ה חיבר אותנו לעולם הנצח... ומאז כל יהודי הוא לחצן ש"עובד"... הוא מחובר לארון החשמל האלוקי וכשלוחצים פה זה עובד שמה למעלה... אנחנו הגגנים של **הגן**-- ושם למעלה זה **העדן!!!** כל מילה תורה אנחנו נוטעים נטיעה **בגן**... ואנחנו נפגוש אותה בגן-- **עדן**... שום דבר רוחני אנחנו לא משאירים כאן... את הכל אנחנו משגרים לעולם הנצח!!! זה מה שקרה במתן תורה- וחי עולם נטע בתוכנו... מאז מתן תורה אין מוות!!! שום דבר לא מת!!! הכל ממשיך הלאה... וממילא אנחנו מצידנו לא מפסיקים לרגע לדבר על מרן ר' חיים קנייבסקי וכל הקדושים אשר **בארץ המה**... אדרבה... אנחנו מבינים שהכל מתחיל רק אז... אין לנו שום בעיה לדבר על צדיק שהשקיע את כל נשמתו כאן בעולם הזה ופתאום הוא נפטר... בטח!!! כי הוא לא השקיע בעצים ואבנים... הוא השקיע בעולם הנצחי שלו ותנו לה מפרי ידיה... כי פרי מעלליהם יאכלו...

--- **אי לאו האי יומא**... הייתי כלב שקשור לעמוד חשמל!!! כן... אולי אתם לא יודעים... פעם היה מושג של עבד נרצע... באמריקה של פעם הלבנים היו משתעבדים בשחורים... האיש הלבן היה מתעלל ורודה בעבד השחור כאילו הוא בעל חי... הוא היה הולך לחנות וקושר אותו לאיזה עמוד חשמל במשך כמה שעות... והעבד השחור היה עומד שם כנוע ואפילו לא מנסה להתנגד... ואז הפציעה הדמוקרטית לעולם וזהו... זה כבר לא חוקי לרדות בעבדים... אין היום עבדים... **אז זהו שלאחרונה העולם חזר אחורה**... ואני באופן אישי מכיר אלפי עבדים מהלכים בראש מורכן ברחוב... שרשרת כרוכה להם בצווארם... והם נקשרים לאיזה עמוד בלי יכולת לזוז!!! היום בעידן האינטרנט התקיים בנו **ההתמכרות שם לעבדים ולשפחות ואין קונוה!!!** ונראה לך שזו בדיחה... נראה לך שזה כביכול... וזה בערך ככה?? **אז זהו שלא!!! אני אוכיח לך שלא!!!**

הרי מה כ"כ מזעזע ונוראי בעבד?? ששלקו בן אדם חופשי ועשקו ממנו את החירות שלו... פעם הוא היה יכול להסתובב חופשי... ללכת לאן שהוא רוצה... לשבת... לקום... ללכת קדימה אחורה... והנה עכשיו הוא כרוך בצוואר וקשור לעמוד... והוא מנסה להשתחרר והוא לא יכול... **נכון זה מה שמזעזע בעבודת?? נכון??** אז בבקשה... לך עכשיו לאיפיוניסט מצוין... תנסה להציע לי יום אחד לפרוש מזה!!! אל תסמוך עלי... תציע לו... הוא מסוגל לפרוש מזה?? **לא!!!** הוא מסוגל להרים את הראש מזה?? **לא!!!** נו... אז הוא לא עבד?? רק מה... **מה הוא יטען לך??** הוא יטען שזה לא דומה!!! סר"ס בא לי את זה... אף אחד לא קשר אותי לזה בכח... אני תמיד יכול לסגור אתה אתה בכל רגע נתון... זה תמיד בידיים שלי... רק החלטתי להמשיך ולא להפסיק... בא לי להמשיך להיות שם... אבל הוא לא צודק!!! כי... בבקשה... אתה טוען שאף אחד לא קשר אותך לזה בכח... אין בעיה... בא נבדוק... בא נראה אותך... נראה אותך פורש מזה לשעה וחצי ולו בשביל להוכיח שאתה לא קשור לזה בכבלים אימתיניים?? בבקשה... נראה אותך?? אתה מסוגל לפרוש??

הוא לא מסוגל!!! הוא לא מסוגל!!! ואני אומר לך שהוא לא מסוגל... אז מה הוא?? הוא עבד שחור שמהלך בראש מורכן עם שרשרת בצוואר וקשור לעמוד חשמל יחד עם הכלב והחמור... ואני אומר לך שיש לך מאות רגעים ביום שהוא לא רוצה להיות שם... והוא קשום עם זמם ולא יכול לפרוש... **והראשון שיאמת את הדברים שלי זה הוא בעצמו!!!**

אדוני היקר: כל זמן שאתה כרוך אחרי האינטרנט אתה עבד!!! אתה שחור!!! יש כמה אנשים שהצליחו לקחת אותך בגרון... לרשום לך מספר על היד ואתה עבד שלהם... ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שלא עשני עבד!!! **אי לאו האי יומא הייתי כיום עבד**... שלושה מקומות היחידים בעולם שאין שם חיבור חופשי לרשת... זה: א. צפון קוריאה שהם השפטים של הבעל בשר הזה (לא זוכר איך קוראים לו) ב. רוסיה שהם עבדים נרצעים לפוטיין... ג. ובני התורה שקבלו על עצמם עול תורה... והם היחידים בכל הגלובוס שהם מנותקים מכבלי הרשת ולא בגלל מישוהו שתופס אותם בגרון ומסתיי מהם מידע... אף אחד לא שולט עליהם בשלטון צבאי... אלא הם הבני חורין היחידים בעולם שמשוחררים מכבלי הרשת!!! **דוק ולא תשכח**... אין היום יצור אחד ביקום שלא כרוך בכל היינות לרשת... החל מחרדי מודרני וכלה בסודני ותיילאנדי וכל שאר העובדים זרים במדינתנו ובכל העולם כולו... אין לך בן אנוש שלא שפוט גמור של הרשת ולתכנים שלה... והבן חורין היחיד שנותר ביקום כולו זה ה"אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה"... **אי לאו האי יומא לא היה לנו את האויב הזה של הבני חורין!!!** נו... אז יש סיבה מוצדקת לעשות עגלא תילתא בחג השבועות ולרקוד משמחה אי לאו האי יומא... ואיך זיל גמור...